عکس از توییتر باشگاه برایتون

جهانبخش آماده بازی مقابل کریستال پالاس

بعد از گلزنی مقابل چلسی و واتفورد و البته درخشش در ترکیب برایتون، حالا علیرضا جهانبخش خود را آماده بازی امروز با کریستال پالاس می‌کند. او با انجام تمرینات پرفشار بدنسازی آماده است تا حتی به ترکیب اصلی برایتون برگردد و حضور در این بازی خانگی را تجربه کند. جهانبخش که یکی از بهترین و گرانترین بازیکنان فوتبال ایران در اروپا است، تلاش می‌کند تا بتواند نظر گراهام پاتر را به صورت کامل برگرداند و همان درخششی را تکرار کند که در هلند و ترکیب آلکمار از او دیده‌ایم. بی‌شک حضور جهانبخش در ترکیب برایتون می‌تواند خبر خوشی برای دراگان اسکوچیچ هم باشد که به تازگی سکان هدایت تیم ملی را پذیرفته است.

درباره سلطان پرسپولیس

علی پروین مرد انتخابات‌ها!

یادداشت

احسان محمدی @Ehsanm92

اولین بار علی پروین را سال ۷۶ در انتخابات ریاست جمهوری دیدم که با کت و شلوار سربی کنار علی اکبر ناطق نوری ایستاده بود و می‌گفت به او رأی می‌دهد. در آن روزگار که جدال ناطق - خاتمی به بزرگترین دوقطبی سیاسی زندگی ایرانیان تبدیل شده بود، چشم تیله‌ای پرسپولیس کنار کسی ایستاد که او را نماد سنت‌گرایی لقب می‌دادند اما چند روز بعد عکس او در حمایت از سید محمد خاتمی منتشر شد! یک نمونه بی‌نظیر تاریخی از مواضع ژلاتینی. حمایت همزمان از دو نفر! در آخر هم مشخص نشد کدام عکس و حمایت حقیقی است و کدام یک ساختگی.

بعد از آن عادت کردیم به حضور او در فصل تبلیغات. فرقی نمی‌کرد که انتخابات پرشور یا کم‌شور باشد، رد صلاحیت‌ها گسترده یا محدود باشند، انتخابات شورای شهر باشد یا مجلس، خبرگان یا فدراسیون فوتبال، در همه حال علی پروین از یک نفر یا یک لیست حمایت می‌کرد و معمولاً هم دست روی کسی می‌گذاشت که شکست می‌خورد.

اسطوره باشگاه استقلال ناصر حجازی اما خیلی اهل این حرف‌ها نبود. سرکش و ناسازگار. می‌گویند در اولین دوره انتخابات ریاست جمهوری گفت چون نامزد مورد علاقه‌ام را رد کرده‌اند من هم رأی نمی‌دهم. از آن پس هم کمتر کسی از او حمایتی در انتخابات به یاد دارد. اسطوره پرسپولیس اما با خنده می‌گوید: «موقع انتخابات همه یاد علی پروین می‌افتن. من با همه عکس نمی‌گیرم. فقط با دوست و آشناهایی که می‌شناسمشون. به هر حال تو رفاقت که نمی‌شه کمک‌شون نکرد.»

او در پاسخ به این سؤال که از هر کس حمایت کند رأی نمی‌آورد، می‌گوید: «بابا هرکی که در انتخابات حامی‌اش بودم، رأی آورده یا رفته شورا یا مجلس و.... قبل از اینکه رأی بیارن ما رو می‌شناسن اما وقتی که رأی گرفتن می‌رن و دیگه جواب تلفن‌های علی پروین رو هم نمی‌دن!»

او شاید در اداره تیم پرسپولیس «سلطان» بوده باشد و همان مثال مشهور تیمداری در صندوق عقب صدق کند اما از سیاست چه می‌داند؟ تحلیلگر است؟ تا به حال در سیاست کلان کشور تئوری ارائه کرده است؟ بعید است حتی تعداد نمایندگان مجلس را بداند یا وظایف رئیس جمهوری را در قانون اساسی از حفظ بلد باشد اما هنوز کسانی روی محبوبیت او حساب می‌کنند و به سراغش می‌روند. حتی سیاستمداران بلندپایه، وگرنه بسیار بعید است خودش در راه خدا از کسی حمایت کند. لابد این وسط پول‌هایی رد و بدل می‌شود یا قول‌هایی داده می‌شود که علی آقا کت و شلوار معروفش را تن می‌کند و عکس یادگاری می‌گیرد.

هیچ امکانی برای سنجش میزان تاثیرگذاری این حمایت‌ها وجود ندارد. یعنی هرگز مشخص نمی‌شود که چند نفر به این حمایت لبیک می‌گویند و رأی به صندوق می‌گذارند ولی احتمالاً اگر کسی سماجت به خرج دهد نرخ را در می‌آورد. نرخی که باعث می‌شود علی آقا مثل بید میان چپ و راست، اصلاح طلب و اصولگرا در لرزش باشد و گاهی سرش را روی شانه این یکی بگذارد و گاهی برای آن یکی پیام صادر کند.

او محبوب است. یک ستاره قدیمی که هنوز هم بعید است وقتی برای پیگیری یک کار اداری جایی برود در صف قرار بگیرد یا در اتاق انتظار پشت در رئیسی بماند حتی اگر طرف استقلالی دو آتشه باشد. کسانی می‌گویند حتی حل مشکل محمد پروین در پرونده مشهور نانوایی و آرد، محصول نفوذ و محبوبیت پدر بود و سیاسیون معمولاً برای استفاده از اعتبار این افراد خوب فضا را بو می‌کشند و البته علی پروین هم نه نمی‌گوید.

> احتمالاً علی آقا نه این نقدها را می‌بیند و نه خودش را درگیر آنها می‌کند! تا اطلاع ثانوی این پول است که گره گشایی می‌کند

در آخرین نمونه از این اقدامات او از محمدباقر قالیباف حمایت کرد و عکسی دیگر از او منتشر شد که در کنار داریوش ارجمند، پرویز مظلومی، امیریل ارجمند و شهاب مرادی برای حضور در همایش حامیان آیت‌الله رازینی از همگان دعوت کرده بود. یک ترکیب شگفت‌انگیز که در فضای اجتماعی - سیاسی مورد نقد قرار گرفت ولی احتمالاً علی آقا نه این نقدها را می‌بیند و نه اگر بخواهند خیلی خودش را درگیر آنها می‌کند! تا اطلاع ثانوی این پول است که گره گشایی می‌کند.

چه سفرهای دلنشینی

دلبری به سبک اسکوچیچ

یادداشت

وصال روحانی

پروازهای متعدد دراگان اسکوچیچ در دل اروپا طی یک هفته اخیر نوعی دلبری از کاندیداهای ارشد پوشیدن مجدد پیراهن تیم ملی فوتبال در دوران تازه آغاز شده هدایت این تیم توسط این مربی ۵۲ ساله کروات بوده است.

او البته کار خوبی کرده که به بلژیک رفته و با تک‌تک لژیونرهای ما در لیگ آنجا دیدار کرده و متعهد شده است که اگر بدرخشند، حق شان را خواهند گرفت و باز هم ملی‌پوش خواهند شد اما شواهد به ما می‌گویند این نه فقط یک اطمینان دادن مجدد به ملی‌پوشان بلکه فتح باب‌ها و شروع دوستی‌هایی تازه بوده است.

این بازیکنان در ۸ سال گذشته با کارلوس کی‌روش کار کرده و با روش‌های متفاوت کار او و دیسیپلین آهنین وی مواجه شده بودند و بدیهی است که اسکوچیچ دریافته باشد برای معرفی اصول کاری متفاوت خود به امثال رضایی، قلی‌زاده، ابراهیمی و حتی صادق محرمی (که در کرواسی بازی می‌کند) باید به این کشورها سفر کند و با بازیکنان به طور رودررو حرف بزند و بگوید که همراه و همپا با آنها است و اگر دل به کار بدهند، هیچ نیرویی قادر به سلب حق آنها نخواهد بود.

> همه مطمئن بودند که اسکوچیچ با ملاقات لژیونرها و حرف زدن با این دسته راه یک آینده پرتعامل را برای خود باز خواهد کرد

دیدار با سردار آزمون در روسیه هم به این خاطر که گفته می‌شود سردار چندان موافق با انتصاب اسکوچیچ به سمت فعلی‌اش نبوده، یک کار الزامی نشان می‌داد و لابد ملاقات با امیر عابدزاده در لیگ پرتغال همان قدر ضروری است که دیدار با طارمی و مهرداد محمدی دیگر ایرانی‌های شاغل در این لیگ.

راه‌های باز شده

حتی اگر اسکوچیچ در انتخاب‌های بعدی‌اش نام برخی از این بازیکنان را نیاورد، سفرهای او به چند کشور اروپایی این فایده را داشته که وی را به شاگردان سابق کی‌روش نزدیک‌تر و راه همکاری‌های فیمابین را بازتر کرده و هدف اصلی اسکوچیچ از این مسافرت‌ها نیز همین مسأله بوده است. مارک ویلموتس که فقط ۶ ماه سرمربی ایران بود با رجوع به همان فهرست‌های زمان کار کی‌روش عملاً نشان داد که مایل به همکاری با سایرین و جذب نیروهای تازه نیست و اسکوچیچ هم با انتخاب‌های نخستین‌اش لابد همین را خواهد گفت و به او هم نمی‌توان خرده گرفت زیرا کی‌روش به رغم برخی بداخلاقی‌ها تیم خوبی را ساخته بود که از عمر مفید آن هنوز دو سه سالی باقی است.

همه کسانی که از زرنگی و هوش زیاد اسکوچیچ سخن می‌گویند، مطمئن بودند که وی در اولین قدم کاری‌اش با ملاقات لژیونرها و حرف زدن با این دسته راه یک آینده پرتعامل را برای خود باز خواهد کرد و وی نیز چنین کرده است ولی حالا زمان کار و تدوین تاکتیک‌های جدید و روش‌هایی در جریان مسابقات می‌رسد که ما را برخلاف زمان ویلموتس به پیروزی برساند.

مسأله‌ای که نشان می‌دهد سرمربی موفق امسال صنعت نفت به جز هنر دوست‌یابی که در آن استاد است، در صنعت و حیطه و گستره تیم‌های ملی تا چه میزان هنر و مهارت دارد و پس از «سفر»های دلنشین‌اش به کدام «حضر»های معقول روی می‌آورد.